

כאילו מדובר בן הרצוג משער שהאפריקניט דורשים כנאצר להעסיק המשחק הכמול - עם ברה"מ, ולהבטיח הופע שיט לישראל. בט הרוסים לוחצים על נאצר - שילך אתם בלי רחיצה. בינתיים הרווחנו שני ימים, כי המרשילד נסע לקהיר.

- באחת עזרה בערב הביא לי הרצוג איברתו השנייה של בולגנין שיבאח חיום מפוסקבה. אינה עולה על האגרת הראשונה בזמנה, ביסדה ובאנושיותה. נשלחו גם אגרות עליהם לצרפת ולאנגליה - אני משער קצת יותר מנומסות.

16.11.56, יום ו' יב' כסלו

- נתתי הוראה למטה ולשמעון שלא ידבר על נשק רב שלקחנו שלל - אלא נשק רב שהשמרנו בקרבות וזה מוכיח למח ההכוונה וכו'.

- כרמל שאל אם לחדש הטיסות לדרום אפריקה. הטיסות מכניסות המסד של רבע מיליון. אמרתי כי אמנם מציאות צבאנו במצרי אילת מאפשרת טיסה, אבל קיום טייס אינו מחזק כשהוא לעצמו מצבנו במצרים, ולכן אין תועלת בדינא בטיסה, ויש לשקול הדבר לגופו, ובעיקר מבחינה כלכלית.

- בשלוש וחצי טלפנה גולדה מנ.י. : אם לא להביא איברת בולגנין למועצת הבטחון? היו"ר - אינטזם - מוכן לכנס המועצה. אמרתי לה להחליץ עם אחדים כירידינו בענין זה ולהחליט במקום. דלט עודנו חולה, והנשיא מסרב להיפגש עם אידן וסולה. היא דיברה עם הקנדי והוא מסכים בארבע נקודות עזה, המצרים, אי החזרה המצרים, אי שיבה למטוס קוו אנטהן מיום דעת העתונות משחנות לכובתנו. לפי המכת עם טורן תחיל ביום החמישי הבא לעבוד בשביל הבוגדס.

- כשאמרתי לה שרק ביום א' אטלח חטובו לכולגנין שאלו אט בטליל גדאי לעגוה.
אמרתי יש לענות בטכיל דעה הקהל בעולם, ולהוקיע הכזב שהטכחכו.

- בארבע וחצי בא אצלי הרצוב. סיפרתי על השיחה עם בולדח. אנשי המשרד
סבורים שלא נגיש הלונה לסועצח הבטחון אלא נסחטק בהגשה מכתב ליו"ר העצרת.
טישר פאנקרה מודיע כאילו ברדד האמריקני (בתרכיה?) ראו נייטות רוסיות בכיוון
לטוריה, אבל למי ועתונים מכחיש נאצר בקשת סתנדיבים. לרברי נאצר בוודאי שאין
להאכין. כי אין כזה שאינו מסובל להגיד ברבע סנראה לו שגט יועיל לו.

- לפי הניו-ספייסמפן של 10 בנובמבר השתחמו במערכה האנגלו-צרפתית 60,000
חיילים בריטיים, 30,000 חיילים צרפתיים, 1,200 מסוסי טילון ושני שליטים של
הצי האקטיבי הבריטי. אילו מינו מסקד שלנו על כוח זה - היה נאצר מחוסל בשני
ימים.

- בחמש בא אצלי נתניהו, עורך האנציקלומדיה, הקדים ואמר שאין לו בכואו אלי
שום כוונה ופסרה אישית, אף לא פסרה טעלגחית. מזמן קום המדינה עזב חטעלגח
הרוויזיוניסטיה. משנה 1940 עד 1948 היה בארה"ב וניהל תעמולה של ההסת" הציונית
החדשה. לא יחד עם פטר ברגסון, להימך, התנגד לברגסון, נפגש עם דין אציסון,
לוי הנדרסון, גנרל נירספט, סקלר ועוד. עוד הפחד מרוסיה לא חתנפץ, אבל בטח
חובים כבר הרגישו סכנה הרוסית. דיבר על הוואקום במח"ת, והסכנה של חדירה
סובייסית וחטכיר השיכות הציונות. הוא סבור מנגנון ההסברה שלנו בארה"ב חלש,
מביע עצמו. יקבל חופש לשנה מהאנציקלופדיה. כמסווה ירצה באיזו אוניברסיטה.
המקצוע שלו היסטוריה יהודית. כתב סטר על אברבנאל. יש להקים כוח לא יהודי,
מחשבי טופרים, עחונאים אנשי קונגרס. יש לרכוש שונאים דווקא, אבל לפחות
לעשות אותם לנייטרליים. למהצית שנה ידרשו אולי מאתנו עד רבע מיליון דולר.
אחר כך ימצא הכסף באמריקה גופה. אין ערך להופעות יהודים ציונים. דיושים

אישים אמריקנים ונחוץ שלא יהיה מורגש כלל שהגוף הזה קשור למדינת ישראל, אבל בכוול הוא צריך להיות כעוף למשיד דה"ם. כי ההעטולה צריכה להתאים קצמה למדינות.

אברתי שאכ כי איני מכים לכל הערוחיו, ונעשו גדולות בטסת רכישת דעת הקהל, ו: עטת כמשלה ארה"ב עזרה לנו רבות טיום קום הכרינה - אבל יש להגביר הפעולה, ובעור טבוע אחן לו הטובה.

- בהמשך לדברי שפיגוזה על פחד: בטפר ד' של ספר הכריות (על שקבוד האדם), מפסט מזו ההפעלות של הקווה ומחד כשהן בפני עצמן אינן יכולות להיות טובות --

אין הפעלות של הקווה ופחד בלי עצבים, שכן פחד הוא עצבות (למי גור יג" של הפעלות), ואין הקווה בלי פחד (עיינ בבאוריט לגדריס 25 וי"ג של הפעלות). נמצאת למד: ההפעלות הללו אינן יכולות להיות טובות כשהן בפני עצמן (לפי טעמם ח"א, ח"ז) אלא א"כ במדה שהן יכולות לעכב בעד מדה יתרה של שמחה (לפי טעמם מ"ג, ח"ז) ש"ם.

- אנב באותו חלק ד' קובע שפיגוזה במסמט כ"ח המציה הוויחו של הרמב"ם במרק האחרון של מורה נבוכים (פרק נד):

"ליט כמאל אלקניה ולא כמאל אלצ'חה ולא כמאל אלאחלאק כמאלאן יפחבר
בה ולא ירגב היה. ואין אלכמאל אלדי יפחבר בה וירגב ביה הו בערפתה העאלו
אלודי חלק הו אלעלם אלחקיקי, ובחרגוס הכרברי של אבן היבון:
אין שלמות הקנין, לא שלמות בריאות הגוף, ולא שלמות המדות - שלמות שבאו
להושאר ולהתחלל בו, ולא לבקט אוהון ושהשלמות שראוי להתחלל בו ולבקטו הוא
- ידיעת האלה ית', שהוא ההכנה האמתית".

וספינוזה אומר בקצור מטמט כחז- (לסיניח)

ובחרגומו של קלצקין הטוב ביותר נעלה של הנפש הוא הכרת אלהים ומדתה היותר
נעלה של הנפש הוא להכיר את האלהים.

17.11.56, יג' כסלו

מהמלגרות שהובאו אלי בלילה - נראה כי הכשב הפוליטי משתפר, אבל
חוששני כי הידיעות המגיעות אלינו רק מצד אחד עלולות להטעות ול"הוריד" את
החמונה.

אבן וגולדה יוחזרו בנ.י. עם פינו - על הצורך לחידוש תברית עם ארה"ב
ועל הסכנה של החיאת נאצר. פינו חכים דעה, וחוסטט לפעול כנפרד אך מתוך תיאום.
פינו מסכים שאין לחזקיר כוחות מצרים לסיני ולאיים, לדבריו הופזע מחמרישילד
מסרב לקבל הנאי נאצר וזיבל ברעיונות המהקבלים על דעת צרפת. לודג' רמז לפינו
שאם ישראל תשתור חלק הגון של בעיה המליטים לא תתקשה להשיג הכרה בינלאומית
במעמדה בעזה, לדעת פינו הכשב בטוריה מדאיג יותר מבמצרים. שישקלי אינו